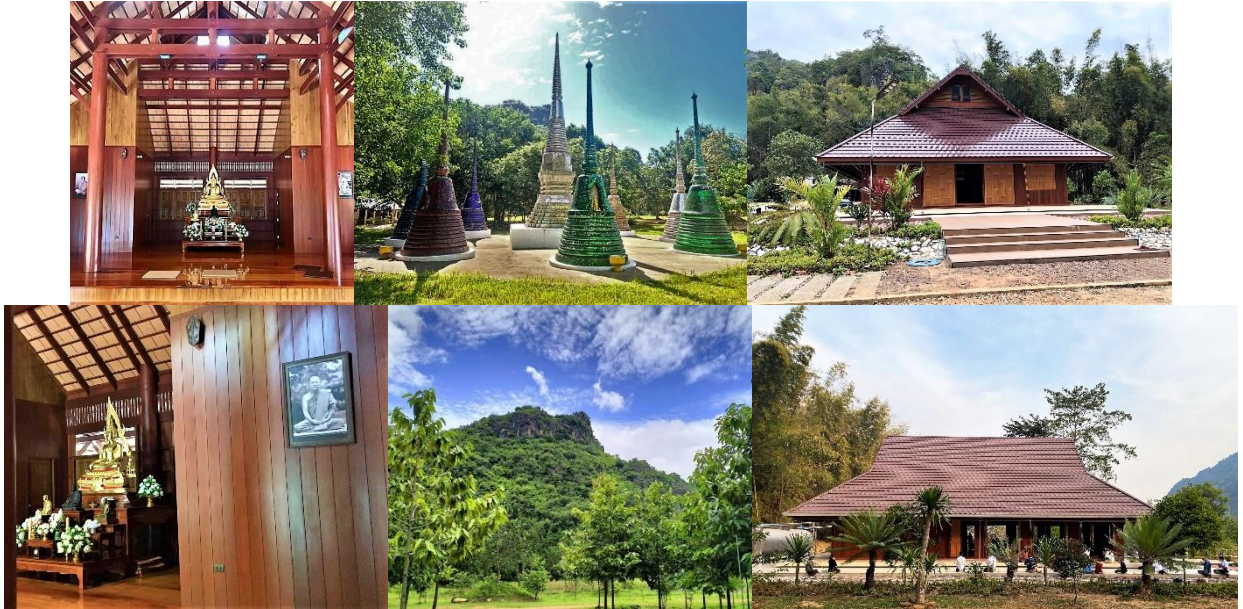

กุมภาพันธ์ 2566

1 ก.พ. 66 วัดป่าชนากโร อุทัยธานี

คุณสมศักดิ์มารับที่ธรรมวิภาวันตั้งแต่ตีสี่ไปร่วมงานบุญ ถวายถนนเข้าวัดเช้า และบ้าย พิธีขอขมาองค์พระเจดีย์เพื่อบูรณะซ่อมแซมต่อไปครับ ได้กราบครูบาอาจารย์หลายท่าน ท่านอาจารย์เต้า ท่านมหาบุญเลิศ หลวงตาแดง ท่านแมวและท่านปิงฯ ปีติมีความสุขมากครับ

4 ก.พ. 66 ธรรมะจากพระโอบฐ์ เรื่อง “ศึกษาบทสวดมนต์-ครั้งที่ 1 พระปริตร” เริ่มด้วยการสวดมนต์สามารถนำไปสู่ความดับทุกข์ได้ ด้วยการสวด ทรงจำ เข้าใจ พิจารณาและนำไปปฏิบัติ วิมุตตายนสูตรกล่าวถึงเหตุแห่งความหลุดพ้น 5 ประการ คือ 1) บรรลุธรรมขณะฟังธรรม 2) บรรลุธรรมขณะแสดงธรรม 3) บรรลุธรรมขณะสาธยายธรรม 4) บรรลุธรรมขณะพิจารณาธรรม 5) บรรลุธรรมเพราะเจริญสมาธินิมิต การหลุดพ้น

การสวดพระปริตร-เริ่มต้นจาก *บทขุมนุมเทวดา* หมายความว่า “ท่านผู้เจริญขอผู้มีเมตตาจงร่วมกันสาธยายมนต์ ของแม่เมตตาจิตไป อย่าได้มีจิตฟุ้งซ่านสวดพระปริตรเทอญ” ขอเชิญเทวดาทั้งหลาย จมาขุมนุมกัน ฟังคำของพระมุนีเจ้าผู้ประเสริฐ ท่านทั้งหลาย กาลนี้เป็นกาลฟังธรรม

บทตั้งต้นในการสวดมนต์ทั้งปวง *นะโม* *นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธ ฐัสสะ ขอนอบน้อมแด่ พระผู้มีพระภาค อรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น จบ1-ระลึกถึงพระพุทธเจ้าปัญจธาภิระ จบ2-ระลึกถึงพระพุทธเจ้าสัตธาภิระ จบ3-ระลึกถึงพระพุทธเจ้าวิริยาภิระ

*นะโม เป็นบทเริ่มในการระลึกพระพุทธรูปทั้ง 9 นอบน้อมปฏิบัติด้วย-กาย,วาจา-และใจ *บทสวดมนต์*
1. -บทคำสอน 2.-บทป้องกันภัย *บทสวดมนต์พระปริต* ปริตร-แปลว่า ต้านทาน หรือ ป้องกันภัยอันตราย“7 ตำนาน” สวดสั้น “12 ตำนาน” สวดยาว บทสวด 12 ตำนาน1. มงคลสูตร 2. รตนสูตร 3. กรณียเมตตสูตร 4. จันทรปริตร 5. โมรปริตร 6. วัฏฏกปริตร 7.ชชัคคปริตร 8. อาณานาฎิยปริตร 9. อังคุลิมาลปริตร 10. โภฆฉังคปริตร 11. อภยปริตร 12. ชัยปริตร

ศึกษาความหมายของบทสวดมนต์ต่างๆ โดยเริ่มจาก

1. นมการสิทธิตาธา (โย จักขุมา) · ใจความสำคัญ : กล่าวนอบน้อมในคุณของพระพุทธเจ้า พระธรรม และ พระสงฆ์
2. สัมพุทธะ · ใจความสำคัญ : เป็นบทนมัสการพระพุทธเจ้าจำนวน 3,584,192 พระองค์ ที่ทรงอุบัติขึ้นแล้วในโลก และขอพึ่งอาณภาพแห่งพระพุทธเจ้าทั้งหมดทั้งปวง
3. นะโมการะอัญฐะกะ บทสวดว่าด้วยความนอบน้อมพระรัตนตรัย 8 ประการ
4. มังคลปริตร ว่าด้วยมงคล ๓๘ ประการ ที่ต้องทำเองตั้งแต่พื้นฐานจนนิพพาน ปฏิเสธ มงคลภายนอก ที่นับถือเหตุการณ์หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ
5. รัตนสูตร บทสรรเสริญพระรัตนตรัย สามารถปกป้องภัยทั้งปวง
6. กรณียเมตตสูตร ว่าด้วยอาณภาพแห่งเมตตาจิต ที่พระพุทธองค์ทรงแนะนำพระภิกษุให้แผ่เมตตาจิตไปในมวลสรรพสัตว์ ตลอดจนเทพเทวา ภูตผี ปีศาจทั้งหลาย
7. ชันชปริตร สวดแผ่เมตตาให้กับพญางู 4 ตระกูลใหญ่ รวมถึงสัตว์ที่ไม่มีเท้า, สัตว์ 2 เท้า, 4 เท้า และสัตว์ที่มีเท้ามาก อ่างพระคุณพระรัตนตรัย ขอให้สัตว์ทั้งหลาย จงมีเมตตาอย่าทำอันตรายเรา
8. โมรปริตร สวดแสดงความนอบน้อมต่อดวงอาทิตย์ พราหมณ์ผู้ไม่มีบาป พระพุทธเจ้าพระโพธิญาณ ตลอดถึงพระอรหันต์ผู้รู้แจ้งพระโพธิญาณ เพื่อขอให้รักษาคุ่มครองตนทั้งกลางวันกลางคืน
9. วัฏฏกปริตร ว่าด้วยคำสัตยาธิษฐานของลูกนกกลุ่มโพธิสัตว์ เพื่อคุ้มครองตนให้พ้นอันตรายจากไฟป่าที่กำลังลุกลามมาถึงตัว ด้วย 1. คุณแห่งศีล 2. พระธรรมและพระพุทธเจ้าทั้งหลาย 3. ปีกและขาของตนมีแต่บินไม่ได้และเดินไม่ได้จริง 4. พ่อกับแม่ออกไปหากินยังไม่กลับมาจริง
10. ธัชคปริตร “บท อิติปิโส” สวดสรรเสริญคุณของพระพุทธเจ้า 9 ประการ คุณของพระธรรม 6 ประการ และคุณของพระสงฆ์ 9 ประการ
11. อาณานาถปริตร ป้องกันภัยจากภูตผีปีศาจ ยักษ์ และวิญญาณร้าย ตลอดถึงคุณไสยต่างๆ-สวดภาณยักษ์
12. อังคุติมาลปริตร แปลว่า “ลูกก่อนน้องหญิง ตั้งแต่อาตมาถือกำเนิดโดยชาติอริยะแล้ว ไม่เคยจงใจฆ่าสัตว์ตัดชีวิตใดๆ เลย ด้วยคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดีจึงมีแก่เธอ ขอความสวัสดีจึงมีแก่บุตรในครรภ์ของเธอ” - คุ่มครองลูกในครรภ์ให้ปลอดภัย
13. โพชฌังคปริตร เป็นธรรมนำผู้ปฏิบัติให้ถึงความดับทุกข์ โพชฌงค์ 7 มีเจ็ดอย่างคือ 1. สติ ความระลึกได้ 2. สำนึกพร้อมอยู่ ในใจในกายในเรื่องนั้นๆ 3. ธัมมวิจยะ ความพิจารณาแยกแยะธรรม 3. วิริยะ (วิริยสัมโพชฌงค์) ความเพียร 4. ปีติ ความอิ่มใจ จากจิตที่ปล่อยวาง สงบ 5. ปีสัททิ ความสงบกายใจ สงบจิต 6. สมาธิ ความมีใจตั้งมั่น จิตแน่วในอารมณ์หนึ่ง 7. อุเบกขา ความมีใจเป็นกลาง เพราะเห็นตามเป็นจริง

14. เทวดาอุโยชะนะคาถา บทสังเทวดา-ขอเทวดาทั้งหลาย จงให้ทาน รักษาศีล บำเพ็ญภาวนา ด้วยศรัทธาทุกเมื่อ ขอเชิญเทวดาที่มาชุมนุมทั้งมวลโปรดกลับไปเถิด

15. มงคลจักรวาลใหญ่ – สวดอ้างถึง ด้วยอานุภาพแห่งพระมหามุสิริลักษณะ 32 ประการ พระอนุพยัญชนะ 80 มงคล 108 ประการ พระบารมี 3๐ ประการ และด้วยอานุภาพแห่งศีล สมาธิ ปัญญา ด้วยอานุภาพแห่งพระพุทธรัตตะ ด้วยอานุภาพแห่งพระธรรมรัตตะ ด้วยอานุภาพแห่งพระสังฆรัตตะให้แผ่ไปทั่วจักรวาล กำจัดภัยทั้งปวง

เกิดเล็ก ๆ น้อย ๆ ของมณฑลคานาป้องกันภัยทั้งปวง “นะโม พุทธัสสะ” นโม พุทธัสสะ ท่องว่า “นะโม พุทธัสสะ” แปลว่า ขอนอบน้อมพระพุทธเจ้า คานานี้มีที่มาคือ: เด็กคนหนึ่งพ่อแม่นับถือพุทธศาสนา เวลาจะเล่นทอยกองหยอดหลุมตามประสาเด็ก ท่องคาถาว่า “นโม พุทธัสสะ” แล้วทอยไปหยอดไป ชนะทุกตา วันหนึ่งพ่อพาขึ้นเกวียนไปขนฟืนในป่า จากลับพอพ้นชายป่าก็พลดเกวียน พักหุงข้าวกินข้างๆ ป่าช้าแห่งหนึ่ง ปล่อยโคให้หากินแถวนั้น ตกเย็นโคทั้งสองก็เดินตามฝูงโคกลับเข้าเมือง พ่อตามไปเอาโคในเมือง แต่กลับออกมาไม่ทันประตูเมืองปิดเสียก่อน

ยักษ์ 2 คน เห็นเด็กนอนหลับอยู่ใต้เกวียน คนหนึ่งชวนอีกคนหนึ่งจับเด็กกิน กราดเข้าไปจับขาเด็กลากออกมาจากใต้เกวียน เด็กตกใจตื่น ร้องออกมาว่า “นโม พุทธัสสะ” เพราะท่องติดปากติดใจจนติดเป็นนิสัย

อมนุษย์ได้ยินคำว่า “นโม พุทธัสสะ” ก็ปล่อยเด็กทันที กลัวตัวสั้นนั่งงอ เพื่อนอมนุษย์บอกว่า เราทำพลาดแล้ว ถ้าไม่ทำอะไรแก้ตัวเป็นแน่แน่ เอ็งเข้าไปหาอาหารในเมืองมาให้เด็ก ข้าจะเฝ้าเด็กไว้เอง

อมนุษย์ที่คิดจะกินเด็กก็เข้าไปในเมือง เอาอาหารในห้องเครื่องของพระเจ้าแผ่นดินใส่ถาดเสวยออกมาให้เด็ก จำแลงตัวเป็นพ่อแม่เด็ก ปลุกเด็กขึ้นมากินข้าว ช่วยกันดูแลรักษาเด็กไว้เป็นอย่างดี ก่อนไปก็เขียนคำให้การบอกเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นไว้ที่ถาด แต่อริษฐานไม่ให้คนอื่นอ่านออก ให้อ่านได้แต่พระราชองค์เดียว

รุ่งขึ้น เจ้าหน้าที่สืบหาถาดเสวยของพระราชามาเจอที่เด็กก็กุมตัวเด็กไปเฝ้าพระราชาราชราชตรัสถามเด็ก เด็กเล่าว่า จำได้แต่ว่าเหมือนกับพ่อแม่เอาอาหารมาให้กิน กินแล้วก็หลับสบาย จำได้แค่นี้ ไม่รู้ว่าถาดมาได้ยังไง กำลังสอบสวนกันอยู่พ่อแม่เด็กก็ถูกนำตัวมาเฝ้าในฐานะผู้ต้องสงสัยอีกคู่หนึ่ง แต่หนีออกไปเห็นข้อเขียนได้ ถาด พระราชาราชอ่านคำให้การที่อมนุษย์เขียนไว้ที่ถาดว่า เปลี่ยนใจไม่กินเด็ก แต่กลับช่วยดูแลรักษาเด็กเป็นอย่างดี ด้วยการเข้ามาเอาอาหารใส่ถาดเสวยไปเลี้ยงเด็ก เพราะเด็กสวดบว่า “นโม พุทธัสสะ” ทรงเชื่อว่าเป็นความจริง แต่ทรงสนทน่ห้ในพระทัยว่า ลำพังเจริญพุทธานุสดีอย่างเดียวเท่านั้นก็เป็นเครื่องคุ้มครองได้ หรือว่ามีวิธีอื่นอีก จึงทรงพาเด็กและพ่อแม่เด็กไปเฝ้าพระพุทธเจ้าทูลถามข้อสงสัย

พระพุทธองค์ตรัสตอบว่า มิใช่พุทธานุสดีอย่างเดียว หากแต่มีวิธีอื่นอีกรวมแล้ว ๖ วิธี ใครอบรมจิตใจให้เจริญออกงามดีด้วยวิธีทั้ง ๖ นี้แล้ว แม้จะไม่มีใครคุ้มครองรักษา แม้จะไม่มีหุยกยาหรือเวทมนตร์ใดๆ มาช่วย ก็เหมือนกับมีเครื่องคุ้มครองรักษาอยู่แล้วเป็นอันดี แล้วตรัสพุทธภาษิตดังนี้

สาวกของพระโคตมพุทธเจ้า (๑) ผู้รำลึกถึงพระพุทธรุณ (พุทธานุสติ) (๒) ผู้รำลึกถึงพระธรรมคุณ (ธัมมานุสติ) (๓) ผู้รำลึกถึงพระสังฆคุณ (สังฆานุสติ) (๔) ผู้รำลึกถึงความเป็นจริงของร่างกาย (กายคตาสติ) (๕) ผู้มีใจยินดีในความไม่เบียดเบียน (อหิงสาคติ-กรุณาภาวนา) (๖) ผู้มีใจยินดีในภาวนา (ภาวนารติ-เมตตาภาวนา) ตลอดกาลทุกเมื่อทั้งกลางวันกลางคืน แม้หลับก็เชื่อว่ายอมตื่นดีแล้วเสมอ ***ถ้ายังไม่มีความป้องกันภัยทั้งปวง ขอเสนอ “นโม พุทธัสสะ”***

4 ก.พ.66 ภาวนาสัจจร 2/66 อโยธยาเมืองเก่า

ก่อนจะเริ่มการภาวนาเนสันทิกกันตลอดคืนนี้ เราต้องมาเริ่ม 'การวอร์มอัพ' เป็นส่วนหนึ่งของการยืดเหยียดและเตรียมพร้อมสำหรับการออกแรงหรือการแสดงโดยการออกกำลังกายหรือฝึกเบาๆ ทางใจล่วงหน้า วอร์มร่างกายก่อนการนั่งยาวตลอดคืน เป็นการปล่อยใจที่ตกอยู่ในความคิดในอารมณ์ตลอดหลายวันที่ผ่านมา ให้คลาย ปลอดภัยใจก่อน ที่ มณฑปวัดกลาง ตั้งแต่บ่ายสองจนห้าโมงเย็น จะเดินจะนั่งก็สบายๆ ศึกษาระยะครับ

มณฑปวัดกลาง

พระบาทพระพุทธเจ้า โผล่ยื่นออกจากนอกโลงที่วิหารเก่าวัดกลาง หมู่ที่ ๔ ตำบลนครหลวง อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ฝาผนังภายในมณฑปเขียนภาพจิตรกรรมฝาผนังเล่าเรื่องราวพุทธประวัติ ตอนพระพุทธเจ้าเสด็จปรินิพพาน กลางมณฑปมีพระแท่นยกสูงบนลวดลายบัวคว่ำบัวหงาย มีบันไดเดินขึ้นได้ทั้งสี่ทิศ บนแท่นมีโลงลอยทอพื้นสีแดงขนาดความกว้าง ๗๐ ซม. ยาว ๒ เมตร ส่วนตัวโลงศพมีความสูง ๑ เมตร มีฐานชุกชีรองรับ ที่พิเศษคือตรงปลายโลงด้านทิศตะวันตก มีฝาพระบาทของพระพุทธเจ้ายื่นโผล่พ้นโลงทอออกมาทั้ง ๒ พระบาท พระบาทแต่ละข้างกว้างประมาณ ๒๐ ซม. ยาว ๔๐ ซม. กลางพระบาทมีรูปตราวงจักรและลายก้นหอยสวยงาม ที่ปลายพระบาทมีพระกัศปปะยื่นไหว้พระบาทอยู่

วัดกลางสร้างขึ้นประมาณ พ.ศ.๒๓๓๐ ต้นกรุงรัตนโกสินทร์ เป็นวัดที่ตั้งอยู่ติดแม่น้ำป่าสัก โบราณสถานสำคัญคือมณฑปหรือวิหาร ซึ่งเชื่อว่าสร้างในสมัยรัชกาลที่ ๓ ลักษณะรูปทรงสี่เหลี่ยมจัตุรัส ก่ออิฐถือปูน หลังคามุงกระเบื้อง ข้างในบนฐานสูงกลางมณฑปได้จำลองพิธีถวายพระเพลิงพระพุทธเจ้า แบบเป็นสามมิติเสมือนจริง และมีจิตรกรรมฝาผนังรอบฝาผนังทั้ง ๔ ทิศ เป็นเรื่องราวของสาวกพระพุทธเจ้า ที่มาร่วมในถวายพระเพลิงพระบรมศพของพระพุทธเจ้า

5 ก.พ.66 ใ้บาตรวัดมเหยงคณ์ "ภาวนาสัญจร 2/66"

ใ้บาตรครุจารย์สุรศักดิ์ ที่วัดมเหยงคณ์ มีโอกาสสนทนากับท่านเล็กๆน้อยๆ ทำให้ระลึกถึงวันเวลาหลายๆที่ เคยไปมาหาสู่ท่านเป็นประจำ (อายุมากขึ้นก็ทำไม่ได้อย่างใจแล้ว) และกราบฟังธรรมเทศนารับอรุณจากท่าน

สรุปมาฝากกันเล็กน้อยนะคะ

ท่านว่าพวกเราโชคดีที่มีรักษาศิลปปฏิบัติธรรม เพราะมีอานิสงค์มาก ท่านยกเรื่องคนงานในบ้านท่านอณาถ ๑ ที่ชอบศีลแปดเพียงคืนเดียวแล้วตายไปเกิดเป็นเทวดา นอกจากให้ท่านรักษาศิลปธรรมแล้ว ต้องเอาธรรมมาปฏิบัติ ให้เห็นตามคำสอนของพระพุทธองค์ เห็นไตรลักษณ์ คือลักษณะตามธรรมชาติที่ทุกอย่างต้องเกิดขึ้น เปลี่ยนแปลงไปและดับสูญไปตามเหตุปัจจัยของเขาเอง เราไปบังคับให้ตามใจเราไม่ได้ ถ้าไปคาดหวังให้เป็นไปตามใจเราก็จะต้องทุกข์ไปเอง เพราะเขาเป็นของเขาเช่นนั้นเอง "อย่าเอาขุมเข้ามาในมุ้ง" เราอยู่เฉยๆในมุ้งก็ไม่ทุกข์ เพราะมีศีล สมาธิ มีปัญญา อย่าเอาทุกข์(ขุม) เข้ามาในมุ้ง ที่กันขุมไว้ดีแล้ว ตั้งใจกันรักษาศิลปปฏิบัติธรรมนะ

ปล่อยปลาปล่อยชีวิตเป็นทาน ก่อนจบภาวนาสัจจ 2/66 เราก็มารปล่อยปลาปล่อยชีวิตเป็นทาน แบ่งบุญกุศลที่เราได้กระทำกันมาให้สรรพสัตว์ทั้งหลายได้เป็นสุขกายสุขใจ ตามอัธยาศัยของเขา อย่าได้ถูกทำร้าย ถูกประหาร หรือต้องตายก่อนเวลาอันควรของเขาเลย "สัพเพ สัตตา สัพพ ทุกขา ประมุจันตุ"

วัดใหญ่ชัยมงคล ก่อนกลับกทม.ก็แวะเยี่ยมคุณแม่สมจิตรก่อน เพราะเดือนที่แล้วมา ภาวนากันที่นี้แต่จากไปก่อน ยังไม่ล้าลากัน วันนี้คุณแม่แข็งแรงและอารมณ์ดีที่เดียวเลยคุยกันเรื่องเก่าๆสมัยบูรณะวัดกับหลวงพ่อกันที่มีเทวดาที่วัดมาช่วยอยู่เสมอๆ เช่นเรื่องข้าวสารหมด ก็มีคนเอาข้าวสารมาให้แต่เช้ามีดีดีห้า ก่อสร้างขาดทรายก็มีคนขนทรายมาให้ที่วัดพอดีกับที่ต้องการเลย เรื่องสมัยที่วางผังภายในวัดแล้วมีกรมชลมาช่วยขุดคลองให้ ส่วนใหญ่ก็เรื่องสมัยเราเด็กๆวิ่งเล่นอยู่ในวัดทั้งนั้น ผ่านไปนานมาแล้ว ท่านว่าให้ตั้งใจทำความดีให้มากๆ อย่างกลัวอุปสรรค เพราะถ้าดีจริงบริสุทธิ์จริงย่อมต้องมีคนมาช่วยเหลือเองอย่าทำอะไรนอกทานทำไป มีแรงมีกำลังอยู่ร่างกายส่วนไหนใช้ได้ก็ใช้ไป ส่วนไหนใช้ไม่ได้ก็ปล่อยเขาอย่าไปยุ่งกับเขาให้มาก ท่านว่าท่านเองผ่าตัดใหญ่มา 6 ครั้งแล้วหมดเงินทองไปมาก แต่ก็มีคนมาช่วยเสมอ ครั้งที่เป็หน้าๆยังมีมาถึงสมเด็จพระวันรัต สมเด็จพระโต หลวงพ่อทวดมาช่วยเลย โอกาสยังมีลมหายใจอยู่ก็อย่าทำอะไรนอกทาน ทำบุญกุศลต่อไป หมดลมแล้วค่อยพักผ่อน บางครั้งท่านก็เล่าเรื่องการภาวนาที่หลวงพ่อกับหลวงพ่อกันให้ฟังเหมือนกัน แบ่งปันให้กำลังใจพวกเราที่มาภาวนาที่อยุธยาทุกๆเดือน กราบคุณแม่ด้วยความเคารพ

7 ก.พ. 66 ปรับแต่งห้องพระอาคาร 108 ปีฯ

นายช่างที่บ้านไผ่ช่วยกรุณาแก้ไข ปรับแต่งห้องพระ ทั้งฐานพระประธานและอาสน์สงฆ์ พยายามให้ทันพิธีเปิดวันอาทิตย์นี้ครับ เป็นกำลังใจให้ครับ ขอบพระคุณมากๆ ครับ

11 ก.พ.66 จัดเตรียมพิธีมอบอาคาร 108 ปี หลวงตาฯ

ตั้งแต่เข้าออกจาก กทม. รีบไปรพ.บ้านไผ่ สมาชิกกว่า 20 ชีวิต เริ่มร่วมกันกับเจ้าหน้าที่รพ.บ้านไผ่ จัดแต่พื้นที่ตามขั้นตอนต่างๆที่ได้วางผังไว้เมื่อสองเดือนก่อน ตั้งแต่สิบโมงครึ่ง ที่ไปถึง สังเกตเห็นว่าแควร้อนมากๆ ต้องใช้เต็นท์และทำผ้าด้วยผ้าขาวช่วยป้องกันความร้อนให้พ่อแม่ครูบาอาจารย์ พร้อมจัดพัดลมทั้งด้านหน้าและด้านหลัง แต่วางไว้ในที่ที่ไม่บังทั้งครูบาอาจารย์และแขกVIP เวลาถ่ายรูปจะได้ออกมาสวยๆ การจัดรูปเต็นท์ต่อกันหลายๆหลังจะทำให้อากาศถ่ายเทลำบากจึงต้องจัดทางระบายอากาศและมีพัดลมใหญ่ช่วยไล่อากาศร้อนออกไป แต่ก็ยังต้องทำป้ายไวนิลใหญ่เพิ่มอีกสี่ผืนมาตกแต่งและปิดบังในส่วนที่ไม่ต้องการให้เห็น และยังเน้นรูปพ่อแม่ครูบาอาจารย์ห้องค์หลวงตาและหลวงปู่สุธรรมได้อย่างชัดเจน ไม่ว่าจะถ่ายรูปจากมุมไหน การจัดที่นั่งก็ต้องพร้อมสำหรับแขกซึ่งแบ่งออกเป็น มุขนิธิตวงแก้วฯ ท่านปลัดและบุคลากรจากกระทรวงสาธารณสุข ท่านรองผู้ว่าฯขอนแก่นและเจ้าหน้าที่ในพื้นที่

ส่วนการจัดที่ของพ่อแม่ครูบาอาจารย์ ก็จะลำบากหน่อยเพราะตั้งที่ใช้ขนาดไม่เท่ากันจึงต้องเพิ่มเจ้าหน้าที่จัดถวายจันทน์เบื้องหน้าพระทุกรูปจะได้สะดวกขึ้น จัดเส้นทางลำเรียงอาหารเข้าและออกจากปริมพิธีในช่วงจันทน์ และกระจายออกไปให้แขกได้รับทานต่อไป ส่วนช่วงพิธีก็ต้องซักซ้อมขั้นตอนเวลาการดำเนินงานอย่างละเอียดตั้งแต่หลังการที่มุขนิธิตวงแก้วฯมอบอาคารนี้ต่อพระอาจารย์สุธรรมฯแล้ว ตามด้วยการตัดริบบิ้นเปิดอาคาร เติชมอาคาร เจิมป้ายฯ และพิธีต่อด้วยทางลป.สุธรรมมอบอาคารให้กับท่านปลัดกระทรวงสาธารณสุข จนจบพิธี.

สมาชิกมุขนิธิตฯ เจ้าหน้าที่รพ. น้องๆที่มาช่วยทำดอกไม้ พระสงฆ์สามเณรที่ช่วยมาจัดระบายผ้าตกแต่งอาสน์สงฆ์ช่างไฟฟ้าฯ ทำงานกันตั้งแต่สิบโมงเช้าจนสี่สี่จึงใกล้เสร็จได้พักผ่อนกัน กราบอนุโมทนาบุญกับทุกๆท่านที่ร่วมกันปิดทองหลังองค์พระปฏิมา

12 ก.พ. 66 วันมอบอาคาร 108 ปี หลวงตาพระมหาบัวฯ (ช่วงเช้า)

เช้าหกโมง พ่อแม่ครูบาอาจารย์เริ่มทยอยมาถึงบริเวณพิธี ทางรพ.จัดที่พักให้ที่ห้องบัวทอง (ห้องพิเศษ15เตียงด้านล่าง) เนื่องจากมีเวลาพอหลวงปู่สุธรรมจึงพาคณะสงฆ์เยี่ยมชมอาคารทั้งสองชั้น โดยเฉพาะห้องพระ (ห้องบัวแก้ว) เสร็จแล้วเมื่อได้เวลาจึงลงมาต้อนรับบริเวณหน้าอาคาร มีผู้มาร่วมตักบาตรจำนวนมากครับ พอที่ท่านปลัดกระทรวงสธ.เดินทางมาถึงบริเวณพิธีทันก่อนถวายจังหัน จึงเรียนเชิญท่านจุดธูปเทียนบูชาพระรัตนตรัย และร่วมกล่าวคำถวายภัตตาหารร่วมกันทุกคน

พิธีมอบอาคาร 108 ปี หลวงตาพระมหาบัว 1

พิธีมอบอาคาร 108 ปี ชาตกาล หลวงตาพระมหาบัวฯ โดย มูลนิธิดวงแก้ว ในพระสังฆราชูปถัมภ์มอบถวายหลวงปู่สุธรรม ในนามของศิษยานุศิษย์ ในองค์หลวงตาพระมหาบัว

คำกล่าวรายงานพิธีมอบอาคาร “๑๐๘ ปี หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน”

นมัสการกราบเรียนท่านพระราชวชิรธรรมจารย์ พ่อแม่ครูบาอาจารย์ทุกรูป ท่านปลัดกระทรวง สาธารณสุข นายแพทย์ โอภาส การย์กวินพงศ์ ท่านผู้อำนวยการโรงพยาบาลบ้านไผ่ แยกผู้มีเกียรติ และ เจ้าหน้าที่แพทย์พยาบาลทุกท่าน

รายงานความเป็นมาของโครงการ 108 ปี ชาตกาล หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน (12 สิงหาคม 2564)

จัดทำขึ้นด้วยความสำนึกในพระคุณขององค์หลวงตาพระมหาบัวฯ ที่มีต่อมูลนิธิดวงแก้วฯ และพุทธบริษัท ประชาชนคนไทย ที่ท่านมีเมตตาเผยแผ่พระพุทธศาสนาและกิจการทางสาธารณกุศลต่างๆตลอดชีวิตของท่านนั้น เป็นช่วงชีวิตแห่งการทำงานและสร้างผลงาน ซึ่งมีอาจประมวถกล่าวได้อย่างหมดสิ้น ทั้งงาน ด้านพระพุทธศาสนา ด้านการสาธารณสุข ด้านสังคมสงเคราะห์แก่หน่วยงานราชการ โรงเรียน โรงพยาบาล ผู้ด้อยโอกาส สัตว์พิการ ฯลฯ โดยเฉพาะโครงการช่วยชาติ ที่ทำให้ชาติไทยฟื้นตัวกลับจากการเสียหายทางเศรษฐกิจ ได้อย่างรวดเร็วและยังได้เผยแผ่พระธรรมคำสอนขององค์พระศาสดาไปทั่วประเทศไทยอีกด้วย

การดำเนินการตามโครงการ

1. จัดสร้างอาคารสงฆ์อาพาธ “๑๐๘ ปี หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน” ใ้รพ.บ้านไผ่ จ.ขอนแก่น
2. จัดสร้างศาลา “๑๐๘ ปี หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน” เป็นอาคาร คสล.ชั้นครึ่งขนาด 8*16 เมตร ณ วัดป่าบัวแก้ว ญาณสัมปันนุสรณ์ อ.ทองผาภูมิ จ.กาญจนบุรี
3. บูรณะเสนาสนะวัดป่าบัวแก้ว ญาณสัมปันนุสรณ์
4. จัดทำระบบไฟฟ้าให้หมู่บ้านถ้ำผาคำ ต.แม่ตื่น จ.ตาก ประมาณ 70 หลังคาเรือน ภายใต้การดูแลของพระอาจารย์มหาสมควร วัดถ้ำผาคำ

โครงการตึกสงฆ์อาพาธ นี้เริ่มจากการที่ รพ.บ้านไผ่ ได้ขยายการให้บริการโดยการย้ายโรงพยาบาลไปยังสถานที่แห่งใหม่ (บ้านหนองแวงไร่ ตำบลในเมือง) ซึ่งปัจจุบันมีอาคารรับผู้ป่วยได้ 114เตียง จำนวน1หลัง ให้บริการผู้ป่วย เด็ก-ชาย-หญิง ซึ่งยังไม่เพียงพอที่จะรองรับจำนวนผู้ป่วยที่มาใช้บริการ ประกอบกับทางโรงพยาบาลมีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงห้องผู้ป่วยสามัญจำนวนหนึ่ง เป็นห้องพักรองรับผู้ป่วยติดเชื้อโรคโคโรน่าไวรัส จึงได้ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ถึงมูลนิธิดวงแก้วฯ เพื่อเพิ่มอาคารรองรับภิกษุสงฆ์อาพาธ และผู้ป่วยพิเศษ ทั้งห้องพิเศษเดี่ยวและห้องพิเศษรวม หลังจากคณะกรรมการมูลนิธิฯเดินทางมาดูสถานที่แล้วพบว่า รพ.ประสบปัญหาดังกล่าวจริง จึงได้ตั้งโครงการก่อสร้างอาคาร รับผู้ป่วยพิเศษ สงฆ์อาพาธ ทั้งห้องพิเศษเดี่ยวและห้องพิเศษรวม ให้สามารถรองรับความต้องการดังกล่าวได้ โดยขอใช้ชื่ออาคารนี้ว่า อาคาร 108 ปี หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน ซึ่งเป็น อาคาร คสล. 2 ชั้น ขนาดประมาณ 12*40 ม. ห้องพิเศษเดี่ยว 3ห้อง ห้องพิเศษรวม 6 เตียง 2 ห้อง ห้องพิเศษรวม 15 เตียง 1 ห้อง และห้องสงฆ์อาพาธ 2 ห้อง พื้นที่รวมประมาณ 1200 ตารางเมตรทั้งนี้ยังติดตั้งเครื่องปรับอากาศให้ทั้งอาคาร รวมทั้งเครื่องทำน้ำอุ่น เตียงผู้ป่วยไฟฟ้า และลิฟต์รับส่งผู้ป่วยให้ผู้ป่วยได้ใช้อย่างสะดวกสบายยิ่งขึ้นอีกด้วย ในงบประมาณ 15 ล้านบาท โดยใช้เงินบริจาคจากมูลนิธิ

ดวงแก้วฯ เพื่อเปิดโอกาสให้คณะศิษยานุศิษย์ขององค์หลวงตาฯ ได้มีโอกาสตอบแทนพระคุณของหลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน ร่วมกัน โดยสร้างอาคารโรงพยาบาลเป็นสาธารณประโยชน์ ในวาระครบ 108 ปี ชาตกาลขององค์ท่าน พวกเราในนามคณะศิษยานุศิษย์ขององค์ท่าน ขอน้อมถวายอาคารนี้แด่พระราชวชิรธรรมอาจารย์ (ลป.สุธรรม สุทธิโม) เจ้าอาวาสวัดป่าบ้านตาด เพื่อแสดงความกตัญญูตเวที บูชาพระคุณของพ่อแม่ครูอาจารย์ หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน เพื่อให้ท่านมอบแก่ รพ.บ้านไผ่ เพื่อใช้เป็นสาธารณประโยชน์ต่อไป ในการนี้ ท่านปลัดกระทรวงสาธารณสุข นพ.โอภาส การย์กวินพงศ์ กรุณามาเป็นประธานรับมอบอาคารนี้จากท่านพระราชวชิรธรรมอาจารย์ (ลป.สุธรรม สุทธิโม) เจ้าอาวาสวัดป่าบ้านตาด เพื่อเป็นสิริมงคลต่อประชาชนชาวชาวบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่นและประชาชนชาวไทยทุกท่านที่จะมีโอกาสมารับบริการ ณ รพ.บ้านไผ่ (แห่งใหม่) นี้ต่อไปในอนาคต กราบอนุโมทนาบุญกับทุกท่านที่มีส่วนในบุญกุศลนี้ทุกๆ ท่าน

ขณะนี้ได้เวลาอันเป็นมงคลยิ่งแล้ว ดิฉันขอเรียนเชิญพล.ร.ต. นพ. พีโยรส ปรียานนท์ เลขานุการมูลนิธิดวงแก้วฯ ในพระสังฆราชูปถัมภ์ เป็นผู้แทนพวกเราคณะศิษยานุศิษย์ขององค์หลวงตาพระมหาบัว มอบอาคารนี้แด่ หลวงปู่สุธรรม เจ้าอาวาสวัดป่าบ้านตาด

หลวงปู่สุธรรมมอบอาคาร 108 ปี ให้ปลัดสธ.

หลังจากมูลนิธิดวงแก้วฯ ในพระสังฆราชูปถัมภ์ได้กราบถวายอาคาร 108 ปี ชาตกาล หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน ให้แก่ หลวงปู่สุธรรม เจ้าอาวาสวัดป่าบ้านตาดในนามคณะศิษย์ในองค์หลวงตาเรียบร้อยแล้ว หลวงปู่สุธรรม ได้มอบอาคารนี้ให้แก่ท่านปลัดกระทรวงสาธารณสุข นายแพทย์ โอภาส การย์กวินพงศ์แล้ว ท่านปลัดก็ได้มอบให้รพ.อุดลย์ผอ.รพ.บ้านไผ่ต่อไป

หลวงปู่สุธรรมฯและท่านปลัดสธ. ได้ตัดริบบิ้นเปิดอาคารสงฆ์อาพาธและผู้ป่วยพิเศษ -108ปี หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน-ร่วมกันเสร็จ ผอ.รพ.บ้านไผ่พาชมอาคารเสร็จแล้วหลวงปู่สุธรรมจุนเจิมป้ายอาคารพร้อมปะพรมน้ำพระพุทธมนต์เพื่อเป็นสิริมงคลแก่ผู้ที่มาใช้ประโยชน์จากอาคารนี้ และมอบของที่ระลึกให้ท่านปลัดสธ. และท่านรองผู้ว่าขอนแก่น ก่อนที่จะให้โอวาทมีใจความว่า

"การที่เราระลึกถึงพระคุณพ่อแม่ครูบาอาจารย์นั้นสำคัญมาก การทำคุณประโยชน์แก่โรงพยาบาลและผ.บ.นั้น องค์หลวงตาพาทำมาตลอดชีวิตท่าน ท่านว่าสมัยที่ร.อ.ครมาขอเงินสร้างตึก250ล้านบาท ท่านบอกว่าท่านจะให้ 500 ล้านบาทเพื่อจะได้ร่วมศรัทธาการแพทย์ที่จำเป็นด้วยเลย สิ่งที่เราทำนั้นคิดแล้ว กำลังเรามีเท่านี้ก็ทำเท่านี้ไปที่เหลือทางท่านปลัดก็ต้องช่วยบ้าง ขอให้พวกเราตั้งใจสร้างบุญกุศลสร้างสาธารณประโยชน์ ช่วยประเทศชาติบ้านเมืองต่อไปตามทางที่พ่อแม่ครูบาอาจารย์หลวงตาท่านพาทำ และอนุโมทนาบุญให้พวกเรามีสุขภาพแข็งแรง จนไม่ต้องเข้ามาใช้อาคารที่ร่วมสร้างกันนี้ คิดประสงค์สิ่งใดในทางที่ดีขอให้สำเร็จสมความปรารถนาทุกประการ"

รับมอบประกาศ (ที่14)

หลังจบพิธี ท่านปลัด โสภาส กรุณามอบประกาศให้มูลนิธิเป็นที่ระลึก นับว่าเป็นประกาศการก่อสร้างอาคารรพ.ฉบับที่ 14 แล้วครับ จึงได้เรียนท่านปลัดขอสร้างอาคารอีกสองรพ.คือที่รพ.ดงหลวง จ.มุกดาหารในปีนี้ และต่อด้วยศูนย์ดูแลผู้สูงอายุและแพทย์แผนไทย-ทางเลือกที่รพ.แก่งต่อ ไปครับ

กระผมในนามมูลนิธิดวงแก้ว ขอกราบขอบพระคุณทุกๆท่านที่มีส่วนในการก่อสร้างอาคารถวายบูชาคุณองค์หลวงตาด้วยกันแห่งนี้ และขอให้บุญกุศลที่ท่านกระทำช่วยปกป้องดูแลท่านและบุคคลอันเป็นที่รัก ให้แข็งแรง มีความเจริญก้าวหน้าทั้งทางโลกและทางธรรม คิดประสงค์สิ่งใดในทางที่ชอบเป็นประโยชน์โดยส่วนรวมแล้วขอให้สำเร็จสมปรารถนาทุกประการ กราบอนุโมทนา

14 ก.พ.66 ค่ำวันพระภาวนา

ปฏิบัติภาวนาเนสันชิกทุกคืนวันพระเป็นวัตร อาจลำบากบ้างแต่ก็ตั้งไว้เป็น
 สัจจะแล้วจึงต้องพยายาม เสาร์อาทิตย์ก็กลับจากพิธีมอบอาคาร 108 ป้องค์หลวงตา
 บ้านตาด เข้าไปบริจาคและมอบของช่วยเหลือผู้เดือดร้อนที่สถานทูตตุรกีตั้งแต่เช้า
 จนบ่าย เย็นกลับมาจัดการเรื่องแบบแปลนอาคารตึกที่จะสร้างที่ดงหลวงจนเกือบ
 สามทุ่มจึงได้เข้าที่ภาวนา เหนื่อยจนอยากจะนอนท่าเดียว แต่ก็พยายามเอาสัจจะมา
 ข่ม ทั้งปวดทั้งเมื่อย ลูกมาพักตอนตีสองครึ่ง กลับเข้าที่อีกครึ่งจึงเบาลง ใจสงบลง
 ได้จนตีสี่ครึ่งค่อยออกจากที่ภาวนา คืนนี้โหดหน่อยนะครับ

13 ก.พ.66 ส่งของให้สถานทูตตุรกี

เมื่อวานกลับจากพิธีมอบอาคาร 108ป้องค์หลวงตาบ้านตาด กลางคืนจัดหาผ้าห่มเครื่องกันหนาวจะไป
 มอบให้ทางสถานทูตตุรกีเข้านี้ ได้มาไม่มากนักเพราะเสื้อหนาวและผ้าห่มส่วนใหญ่อยู่ที่วัชรธรรม แต่ไม่มีเวลา
 ไปเอามาเพราะสถานทูตรับของบริจาคเป็นวันสุดท้ายเข้านี้ ที่เหลือขอรับเป็นเงิน โดบ โอนเข้าบัญชีครับ สรุปรเรา
 โอนเงินช่วย 100,000 บาทไทย และนำผ้าห่ม 350ผืน และหมวกไหมพรมจากหญิง ร่วมกับผ้าห่มของมูลนิธิอีก
 ประมาณ 100 ผืนครับ

พี่อ้อย ส่งรถมารับของเข้าเจ็ดโมง มาถึงถ.นราธิวาสฯ ดิคืออยู่ชม.กว่า รถขนของมาถึงหน้าตึก ตำรวจไม่ให้
 เข้า ต้องวนรถมาอีกรอบเกือบชม. มีคนขนของใช้แล้วมาเยอะ ต้องขนกลับ บางคนทิ้งไว้เลย รถติดมากๆ
 เจ้าหน้าที่ต้องตรวจของเสียเวลามาก รถติดมากๆครับ สุดท้ายจอดด้านนอกแล้วช่วยกันขนของกันเองสามสิบถุง
 ตอนแรกเขาให้วางที่หน้าลิฟต์แต่ตอนหลังต้องยกลงชั้นล่าง B1 เอง กว่าจะขนลงไปไว้ที่ชั้นล่างหมดก็เที่ยงกว่า
 แล้ว สงสารบางคนแบกของมาจากถนนด้านนอกมาถึงแล้วเขาไม่รับต้องขนกลับอีก คุณหมอแก้วจอดรถชั้น B4
 กว่าจะกลับออกจากตึกได้คงบ่ายโมงบ่ายสองโมงแน่เลย

16 ก.พ.66 วัดใหญ่ชัยมงคล

เยี่ยมคุณแม่สมจิตร์วัดใหญ่ รายงานเรื่องมอบอาคารที่รพ.บ้านไผ่ และคุยกันเรื่องการสร้างอาคารรพ.ที่ดงหลวงต่อไปในปีนี้นะครับ เดือนหน้าอาจได้มาปฏิบัติภานาที่อุษยาก็ครั้งครับ

17 ก.พ.66 เริ่มงาน รพ.ดงหลวง จ.มุกดาหาร

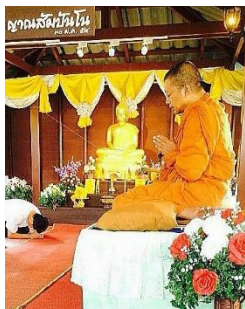
ร่างแบบอาคารสำหรับรพ.ดงหลวง เป็นอาคารสามชั้นประกอบด้วยชั้นบนสุด 1.ห้องผู้ป่วยพิเศษ และสงฆ์อาพาธ ชั้นสอง 2.เป็นแผนกทันตกรรมชั้นล่าง 3.เป็นแผนกโรคเรื้อรัง วันนี้มีโอกาสเรียนปรึกษาผู้รู้หลายๆท่านและส่งแบบไปให้ที่ปรึกษามูลนิธิฯ หลายๆ คนก่อนจะสรุปแบบอาคารสถาปัตยกรรมเพื่อส่งเขียนแบบแปลนสำหรับขออนุญาตก่อสร้างต่อไปครับ ถ้าทุกอย่างราบรื่นคาดว่าจะเริ่มงานได้ประมาณเดือนหกก่อนฝนจะมานะครับ

17-19 ก.พ.66 ร่วมใจเตรียมการอบรมปฏิบัติภาวนา ขอบพระคุณน้ำใจของทุกๆ ท่านที่ช่วยกันรักษาสถานปฏิบัติภาวนาขององค์หลวงตาบ้านตาดแห่งนี้ไว้ร่วมกันนะครับ กราบอนุโมทนาครับ การตั้งใจช่วยรักษาส่งเสริมการปฏิบัติภาวนานั้นสำคัญมาก จิตที่ตั้งไว้ดีแล้ว ย่อมส่งผลเป็นบุญเป็นกุศล ขณะปวดควาตเช็ดดู ล้วนกระทำด้วยสติ มีปัญหาประกอบ การทำงานนั้นๆย่อมปราณีต ละเอียดสมบูรณ์ สวยงาม การทำงานนั้นจึงเปรียบเสมือนการปฏิบัติธรรมไปด้วย การภาวนาไม่จำเป็นต้องนั่งหลับตา หรือเดินไปมา การทำงานที่ประกอบด้วยสติปัญญา มีเจตนาในธรรม ย่อมเป็นการภาวนา มรผลเป็นบุญกุศล บารมียิ่งใหญ่ กราบสาธุอนุโมทนาในบุญนั้นๆของทุกๆท่านครับ

20 ก.พ. 66 ค่ำวันพระเนสันชิกภาวนา

กลับจากทำความสะอาดวัชรธรรมศุภร์เสาร์อาทิตย์ เย็นอาบน้ำเตรียมตัวเข้าที่ภาวนา ตั้งแต่หนึ่งทุ่มจนถึงสี่ โขคติที่ยังมีชีวิตอยู่ได้ภาวนา

ไม่ได้ทำอะไรมากมายเพียงปล่อยวางเรื่องต่างๆออกจากใจ ยอมรับสภาพร่างกายตนเอง ปล่อยใจอยู่กับลม กายและใจ เวทนาเกิดขึ้นก็ดูไป พยายามปล่อยวางทุกสิ่งไป ใจลอยอยู่อย่างเป็นอิสระ จนเข้า เหมือนเดิมพลังให้กายให้ใจเพื่อจะพร้อมทำงานต่อไปอีกหนึ่งสัปดาห์ข้างหน้า แผ่ความรักความปรารถนาดีแก่สรรพชีวิตทั้งหลาย โดยเฉพาะผู้ที่ตกอยู่ในความทุกข์ทรมานทั้งกายและใจ ของงพันจากทุกข์ทั้งปวง

21 ก.พ.66 เริ่มงานเขียนแบบแปลน

อาคาร 87ปีหลวงปู่่ม หลังปรึกษากับสมาชิกจิตอาสาหลายๆ ท่านได้บทสรุปออกมาแล้วก็ส่งเขียนแบบคงใช้เวลาแก้ไขแบบไปมาอีกสักพักคงจะเป็นรูปเป็นร่างนะครับ

24 ก.พ. 66 วัชรธรรมสถาน - อบรมปฏิบัติภาวนา

ครูจารย์บุญมีเมตตาอาสาสอนภาวนาระหว่าง 24-26 กพ. ท่านเข้าพักที่วัชรธรรมตั้งแต่เย็นวันพฤหัสบดี

25 ก.พ. 66 ปฏิบัติภาวนา-ครูจารย์บุญมี 2

วันที่สองของการปฏิบัติภาวนา ครูจารย์ท่านออกไปฉันที่พิพิธภัณฑ์จรร โรงพุทธศาสนา กลับมาตอนบ่าย ช่วงเช้าพระอจ.ฐาตอปัญหาธรรมะผู้เข้าอบรมแทนคจ.บุญมีครับ วันนี้คุณสันติสุข มากราบขออุปสมบทกับคจ.บุญมีที่ถ้ำเต่า หลังได้รับการรักษาครบคอร์สแล้ว โดยแจ้งครูจารย์ว่าจะเข้าไปเตรียมตัวที่ถ้ำเต่าในวันพฤหัสบดีที่ 2 มีค.นี้ครับ มีพี่อ้อยและพี่สุเมธเป็นผู้พาไปส่งวัดครับ ท่านอาจารย์ถามถึงคุณอาไพบุญย์ที่เพิ่งลาสิกขาไปเมื่อเดือนก่อนว่าไม่มาด้วยหรือจึงโทรไป ท่านว่าจะมากราบท่านอาจารย์ตอนบ่ายๆครับ กลับมาจากกิจกรรมนี้ท่านก็ให้โอกาสพวกเราเต็มทีช่วงบ่าย 2 ชม.ช่วงเย็น 4 ชม.ยาวจนลี้ทมุ่เลยครับ ส่วนน้อยๆ ธรรมปริกรก็มาต่อที่สนง.นั่งภาวนากันต่อจนเที่ยงคืนครับ ช่วยๆ กันเพราะทุกคนเหนื่อยจากการดูแลคณะแล้ว มีเวลาต้องภาวนามากขึ้นหน่อยครับ

27 ก.พ. 66 คืบวันพระภาวนา

กลับจากวัชรธรรมเที๋ยวนี่ ครูจารย์เมตตาให้การอบรมภาวนาอยู่หลายเรื่องเพราะตั้งแต่ทราบผลการตรวจก็ป่วยเพลียบ่อยขึ้น ความเข้มแข็งหายไปไหนนะ? อาทิตย์ก่อนคุยกับคุณแม่สมจิตรท่านว่าเรื่องกายปล่อยเขาไปเอาส่วนที่ใช้ได้ใช้ไปก่อน ใช้ได้แค่ไหนแค่นั้น หลังจากท่านผ่าตัดมะเร็งครั้งใหญ่ๆไปหกครั้ง นี่เรายังคิดว่าเยอะเลย ส่วนครูจารย์บุญมี ท่านให้พิจารณากายออกจากใจ อย่าให้สติหลุดจากใจ เรื่องสังขารเป็นกันทุกคนไม่ต่างกัน

คืนนี้ตอนแรกๆก็สงบสบายดี ผ่านไปสักพักก็เอาเรื่องงานเรื่องนั้นเรื่องนี้มาคิด เป็นอย่างที่ครูบาอาจารย์สอนเลย นั่งนานไม่โซจะดีเสมอไป นั่งสร้างภพสร้างชาติ-น่ากลัวจริงๆ ความกังวลในกายทำให้เห็นกายไม่ เป็นไปตามจริง ยังมีอดีตอนาคต มีความคาดหมายต่างๆกันไปมา ก็เข้าห้องที่โตขึ้นๆทุกวัน ก็น่าจะกังวลน้อยจริงไหมครับ? จนผ่านเที่ยงคืนไปค่อยสงบลง หลังจากจัดเอาคำสอนพ่อแม่ครูบาอาจารย์ออกมาต่อสู้กับ...ใจดวงนี้ จนมันอ่อนลงๆ สักพักใจก็เป็นอิสระอีกครั้ง อยู่กับปัจจุบันขณะ คำที่ครูจารย์เน้นเสมอ แต่มักทำไม่ได้เพราะ

ถูกหลอก/ยอมให้หลอก ครูจารย์บุญมีท่านว่า สติอย่าออกจากใจนะ ภาวนาคีนนี้จึงรู้ว่าแม่อยู่ในกาย ก็ยังเรียกว่า ออกจากใจ ! กายนี้เวทนาต่างคนต่างเป็น ใจให้เป็นผู้ดูแลอย่างเดียวพอ พอมีสติอยู่กับใจ ปัญญาจึงพิจารณาถึงความเจ็บปวด ความกังวลต่างๆได้ นี่แหละที่ว่าภาวนาไม่มีครูบาอาจารย์ หลงได้ง่ายๆ หลงสร้างภพสร้างชาติ ไปกว่าครึ่งคืบ นึกว่ากำลังพิจารณา ที่ไหนได้ พอสติกลับมาอยู่กับใจแล้ว จึงรู้ว่าที่เข้าไปผิดอีกแล้ว

แม้ผิดจะเป็นครู แต่ครูว่าครูคนนี้โหดจัง แต่ก็ได้เรียนรู้อีกครั้งกับคำว่า *ปัจจุบันขณะ-ที่มีสติอยู่ในกายในใจ ไม่หลงไปในความมืด-ในอดีต-ในอนาคต * สติอยู่กับใจ- แม้หลงไปอยู่กับเวทนา อยู่กับกาย ปัญญาก็ยังไม่เจริญขึ้น จึงต้องเอาความ โง่ของเจ้าของมาแบ่งปันเพื่อนๆกันอีกครั้ง และจะพยายามในทุกๆ คืบวันพระต่อไป ว่างๆ เพื่อนๆ ที่มีหลักภาวนา มาช่วยกันร่วม ภาวนาสัจธรรมแบ่งปันหลักใจให้ผมบ้างนะครับ

